

Список використаних джерел

1. Система електронного навчання ВНЗ на базі MOODLE: Методичний посібник / Ю. В. Триус, І. В. Герасименко, В. М. Франчук // За ред. Ю. . Триуса. — Черкаси. — 220 с. Режим доступу: https://vfranchuk.fi.npu.edu.ua/images/files/statty/37_SEN_VNZ.pdf.

ВПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Яворівська Марта

магістрантка спеціальності 014.04 Середня освіта (Математика),
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
myavorivska@gmail.com

Гоменюк Ганна Володимирівна

кандидат педагогічних наук, викладач кафедри математики та методики її навчання,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
anita.homenyuk@gmail.com

«Дистанційне навчання – найбільш демократична форма навчання, що дозволяє отримати освіту широким верствам суспільства» [1]. Дистанційне навчання використовується як у шкільних закладах, так і у вищих навчальних закладах, для підготовки кваліфікованих кадрів, для покращення якості освіти та забезпечення можливості усіх бажаючих навчатися віддалено.

У сьогоденні дистанційне навчання є актуальною платформою в освітній сфері, оскільки сприяє підвищенню рівня насамперед інформаційної освіченості.

Методика дистанційної форми навчання потребує активного залучення студентів. Саме завдяки цьому вони будуть більше вмотивовані щодо користування засобами дистанційного навчання.

Дистанційне навчання передбачає створення платформи для комунікацій між викладачем та студентами, можливість консультиватися із викладачем у потрібний момент, швидкий зворотній зв'язок, здатність студентів постійно взаємодіяти із своїми викладачами та між собою. Саме це повинно спонукати їх активно залучатися до системи дистанційного навчання [2].

Із використанням ІТ-технологій освіта набула зовсім іншого забарвлення. Головна увага зосереджується не так на інформації, скільки на умінні її практично використовувати, розвитку критичного мислення та творчих пошуках нової інформації. Увага перемикається із кількості інформації на її якість.

Велику роль у дистанційному навчанні відіграє компетентнісний підхід, який спрямований на те, щоб виходити за рамки стандартних ситуацій, сприймати матеріал так, щоб у подальшому раціонально його використати та забезпечити засвоєння вивченого.

У дистанційному навчанні є безліч позитивних сторін, проте, як і кожен напрям у системі освіти, воно має ряд недоліків. Серед них можна виділити те, що ідентифікувати студентів досить складно, оскільки технології ще не настільки розвинені, щоб можна було розпізнати людину, яка в даний момент знаходиться перед монітором та здає екзамен. Проте заклади вищої освіти, що впровадили

дистанційне навчання та мають розроблені дистанційні курси для студентів, обійшли цей момент та ввели «обов'язкову присутність студента на кількох екзаменах у ВНЗ» за наявності паспорта.

Також, великим недоопрацюванням, на нашу думку, є те, що деякі студенти, що проживають у невеличких містечках, які знаходяться далеко від наукових центрів, не мають можливості підключитися до електронної мережі. Зрозуміло, що саме таким студентам дистанційне навчання підходить найкраще, проте географічне розташування стає перешкодою для здійснення освіти таким чином.

Наступним недоліком я вважаю те, що студенти, які навчаються дистанційно в Україні можуть довго очікувати на відповідь від викладача, адже досвідчених у цій галузі педагогів є не так багато, порівняно із закордоном. Через недостатній контакт із керівником по навчанню, студенти демотивовані та схильються до стандартних методів освіти, або ж взагалі – відмовляються виконувати завдання.

На жаль, в Україні така ситуація, що бажаючих навчатися саме дистанційно є дуже багато, а викладачів, таких, які б були ознайомленими із сучасними ІКТ, здатних всебічно подавати інформацію для студентів, недостатньо.

У нашій країні існує проблема такої освіти також і на моральному рівні. Буває, що студент, який навчається дистанційно недобросовісно виконує певні завдання та складає іспит, бо хтось інший робить це замість нього. Тому, щоб навчатися дистанційно, потрібно мати неабияку силу волі, адже дистанційне навчання – це, насамперед, самоосвіта [3].

Також проблемним моментом є матеріальне забезпечення. Адже не всі заклади освіти мають змогу виділити кошти для впровадження дистанційного навчання, через брак ресурсів. Закупівля відповідної техніки, залучення спеціалістів, професійних викладачів, які володіють відповідними знаннями для можливості працювати у цій сфері – це все потребує матеріального підкріплення. Звідси і проблеми в освіті.

Для подолання недоліків дистанційної освіти, пропонується наступне: створення умов для контролю викладачами студентів, які навчаються віддалено, створення курсів для підвищення кваліфікації спеціалістів, забезпечення закладів потрібним обладнанням, розробка відповідної методичної бази для забезпечення дистанційного навчання, удосконалення та створення новітніх методик подання інформації, створення системи підтримки проектів [4].

Якщо усі проблеми дистанційного навчання будуть вирішені, то Україна зможе реалізувати цю ланку освіти та конкурувати із закордонними вищими навчальними закладами.

Зазначимо, що дистанційне навчання не може повністю замінити традиційне, але складе йому досить гідну конкуренцію. Для цього потрібне велике бажання і достатні ресурси.

Список використаних джерел

1. Алла Веремчук. Проблеми і перспективи дистанційного навчання у ВНЗ./ Проблеми підготовки сучасного вчителя : збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини / [ред. кол. : Безлюдний О. І.(гол. ред.) та ін.]. – Умань : ФОП Жовтий О. О., 2013. – Випуск 7. – С. 319-325.

2. Мурасова Г. Є. Особливості професійної підготовки майбутніх фахівців в умовах дистанційного навчання – Електронний ресурс. – [Режим доступу] http://www.confcontact.com/2012_10_04/pe2_murasova.htm.

3. Підготовка майбутніх педагогів у контексті стандартизації початкової освіти : матеріали II Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції з міжнародною участю. – Бердянськ, 2018. – 247 с.

4. Проблеми розроблення навчально-методичного забезпечення освітнього процесу вищої школи: зб. тез Всеукраїнської наук.-практ. конф., травень 2018 р., Дніпро / М-во освіти і науки України, Нац. гірн. ун-т, Науково-методичний центр. – Дніпро : НГУ, 2018. – 161 с.